

4 Metode de identificare și validare

4.2 Metoda Celor Mai Mici Pătrate

Analiza estimației oferite de MCMMP pentru modelele **ARX**

➡ Cele mai folosite în Automatică.

$\mathcal{P}(\theta^*)$

$$A^*(q^{-1})y[n] = B^*(q^{-1})u[n] + v[n]$$

$\forall n \in \mathbb{N}^*$

polinoame cu parametri adevărați,
având gradele na , respectiv nb

$$n\theta = na + nb$$

$$y[n] = \phi^T[n]\theta^* + v[n]$$

$\forall n \in \mathbb{N}^*$

$$\mathcal{D}_N = \{(u[n], y[n])\}_{n \in \overline{1, N}}$$

date măsurate

$$\phi^T[n] \stackrel{\text{def}}{=} [-y[n-1] - y[n-2] \cdots - y[n-na] \mid u[n-1] u[n-2] \cdots u[n-nb]]$$

☞ vectorul regresorilor

$$\theta^T \stackrel{\text{def}}{=} [a_1 \ a_2 \ \cdots \ a_{na} \mid b_1 \ b_2 \ \cdots \ b_{nb}]$$

☞ vectorul parametrilor necunoscuți

☞ Acești vectori au câte două componente.

$$\mathbf{R}_N = \begin{bmatrix} \underbrace{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N y[n-i]y[n-j]}_{i,j \in \overline{1,na}} & \underbrace{-\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N y[n-i]u[n-j]}_{\substack{i \in \overline{1,na} \\ j \in \overline{1,nb}}} \\ \underbrace{-\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-i]y[n-j]}_{\substack{i \in \overline{1,nb} \\ j \in \overline{1,na}}} & \underbrace{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-i]u[n-j]}_{i,j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}$$

$-r_{y,u}^N[i-j]$ $r_u^N[i-j]$

$$\mathbf{r}_N = \begin{bmatrix} \underbrace{-\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N y[n-i]y[n]}_{i \in \overline{1,na}} \\ \underbrace{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-j]y[n]}_{j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}$$

$-r_y^N[i]$ $r_{y,u}^N[j]$

☞ Matricea nu este neapărat simetrică.

- În cadrul matricii $\mathbf{R}_N$, indicele i parcurge liniile, iar indicele j parcurge coloanele.
- Pentru a evalua elementele matricii și ale vectorului se apelează la **convenția prelungerii cu zerouri** a secvențelor de date măsurate.

4 Metode de identificare și validare

4.2 Metoda Celor Mai Mici Pătrate

Analiza **estimației oferite de MCMMP** pentru modelele **ARX** (continuare)

$$\hat{\theta}_N = \mathbf{R}_N^{-1} \mathbf{r}_N = \begin{bmatrix} \left[r_y^N[i-j] \right]_{i,j \in \overline{1,na}} & \left[-r_{u,y}^N[i-j] \right]_{\substack{i \in \overline{1,na} \\ j \in \overline{1,nb}}} \\ \left[-r_{y,u}^N[i-j] \right]_{\substack{i \in \overline{1,nb} \\ j \in \overline{1,na}}} & \left[r_u^N[i-j] \right]_{i,j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} \left[-r_y^N[i] \right]_{i \in \overline{1,na}} \\ \left[r_{y,u}^N[j] \right]_{j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}$$

$$\hat{\lambda}_N^2 = \frac{1}{\gamma_N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \boldsymbol{\varphi}^T[n] \hat{\theta}_N \right)^2 = \frac{1}{\gamma_N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \boldsymbol{\varphi}^T[n] \mathbf{R}_N^{-1} \mathbf{r}_N \right)^2$$

← Dacă perturbația este un **zgomot alb** de medie nulă și dispersie necunoscută.

⊗ Vectorul regresorilor nu este perfect determinist.

⊗ Mai mult, estimația vectorului parametrilor necunoscuți este deviată.

Nu poate fi aplicată **Teorema fundamentală a MCMMP** pentru a testa consistența estimațiilor.

Cum poate fi testată consistența în cazul acestui model?

Prin relaxarea condiției **a.** din ipoteza **Teoremei 2.**

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \mathbf{R}_N = \begin{bmatrix} \left[r_y[i-j] \right]_{i,j \in \overline{1,na}} & \left[-r_{u,y}[i-j] \right]_{\substack{i \in \overline{1,na} \\ j \in \overline{1,nb}}} \\ \left[-r_{y,u}[i-j] \right]_{\substack{i \in \overline{1,nb} \\ j \in \overline{1,na}}} & \left[r_u[i-j] \right]_{i,j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix} = E\{\boldsymbol{\varphi}[n] \boldsymbol{\varphi}^T[n]\}$$

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \mathbf{r}_N = \begin{bmatrix} \left[-r_y[i] \right]_{i \in \overline{1,na}} \\ \left[r_{y,u}[j] \right]_{j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix} = E\{\boldsymbol{\varphi}[n] y[n]\}$$

4 Metode de identificare și validare

4.2 Metoda Celor Mai Mici Pătrate

Analiza estimației oferite de MCMMP pentru modelele ARX (continuare)

$$\theta^* = \left(\lim_{N \rightarrow \infty} E\{\varphi[n]\varphi^T[n]\} \right)^{-1} \left(\lim_{N \rightarrow \infty} E\{\varphi[n]y[n]\} - E\{\varphi[n]v[n]\} \right)$$

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \hat{\theta}_N = \theta^* + \left(E\{\varphi[n]\varphi^T[n]\} \right)^{-1} (E\{\varphi[n]v[n]\})$$

- Mai precis, se poate demonstra rezultatul de mai jos.

O condiție suficientă de consistență

$$E\{\varphi[n]v[n]\} = 0 \quad \Leftrightarrow \quad \begin{cases} E\{v[n]y[n-i]\} = 0 & \forall i \in \overline{1, na} \\ E\{v[n]u[n-j]\} = 0 & \forall j \in \overline{1, nb} \end{cases}$$

Propoziția 4

Pentru modelul ARX, următoarele 3 ipoteze se consideră verificate:

- semnalul de intrare are ordin de persistență suficient de mare, astfel încât matricea R_N să fie inversabilă pentru toate dimensiunile orizontului de măsură suficient de mari;
- perturbația v aparține clasei $za(0, \lambda^2)$ (cu dispersia necunoscută λ^2);
- semnalul de intrare (comandă sau referință) este necorelat cu perturbația ($E\{u[n]v[m]\} = 0, \forall n, m \in \mathbb{Z}$).

Atunci estimațiile oferite de MCMMP sunt consistente.

- Se observă că numai una dintre cele două condiții suficiente de consistență este precizată în cadrul propoziției.
- Intrarea ar trebui generată **artificial**, departe de sursa de perturbații care afectează ieșirea procesului, **cu ordin de persistență cât mai mare**.

⚡ Ieșirea de la momente anterioare este necorelată cu zgomotul de la momentul curent datorită **timpului mort intrinsec al procesului**.

4 Metode de identificare și validare

4.3 Metoda Variabilelor Instrumentale (MVI)

- Condiția ca perturbația să fie un **zgomot alb** rămîne restrictivă.
- Dacă nu se dorește impunerea unei condiții asupra perturbațiilor, atunci se operează o modificare asupra estimațiilor oferite de **MCMMP**.

Estimația oferită de Metoda Variabilelor Instrumentale (MVI)

$$\hat{\theta}_N \stackrel{def}{=} \mathbf{R}_N^{-1} \mathbf{r}_N = \left(\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N \zeta[n] \boldsymbol{\varphi}^T[n] \right)^{-1} \left(\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N \zeta[n] y[n] \right)$$

vectorul variabilelor instrumentale

$$\zeta[n] \in \mathbb{R}^{n\theta}$$

👉 Ales liber de către utilizator, astfel încât definiția să fie corectă.

Aceasta este o definiție.

- Nu s-a utilizat nici un raționament pentru deducerea ei.
- Definiția este corectă numai dacă matricea $\mathbf{R}_N$ este inversabilă.

Dar consistența?

Această proprietate trebuie studiată în manieră riguroasă.

Se pot deduce mai întâi **condițiile generale de consistență**.

$$E \{ \zeta[n] \times y[n] \} = \boldsymbol{\varphi}^T[n] \theta^* + v[n]$$

$$\theta^* = \left(E \{ \zeta[n] \boldsymbol{\varphi}^T[n] \} \right)^{-1} \left(E \{ \zeta[n] y[n] \} - E \{ \zeta[n] v[n] \} \right)$$

$$\det \left(E \{ \zeta[n] \boldsymbol{\varphi}^T[n] \} \right) \neq 0$$

$$E \{ \zeta[n] v[n] \} = 0$$

$$\forall n \in \mathbb{N}^*$$

$$\theta^* = \lim_{N \rightarrow \infty} \hat{\theta}_N - \left(E \{ \zeta[n] \boldsymbol{\varphi}^T[n] \} \right)^{-1} \left(E \{ \zeta[n] v[n] \} \right)$$

👉 Instrumentele trebuie să fie necorelate cu perturbațiile.

4 Metode de identificare și validare

4.6 Metoda Variabilelor Instrumentale

Analiza estimației oferite de MVI pentru modelele ARX

$\mathcal{P}(\theta^*)$

$$A^*(q^{-1})y[n] = B^*(q^{-1})u[n] + v[n]$$

$$y[n] = \phi^T[n]\theta^* + v[n]$$

$\forall n \in \mathbb{N}^*$

$$\phi^T[n] \stackrel{\text{def}}{=} [-y[n-1] \ y[n-2] \ \dots \ -y[n-na] \ | \ u[n-1] \ u[n-2] \ \dots \ u[n-nb]]$$

$$\theta^T \stackrel{\text{def}}{=} [a_1 \ a_2 \ \dots \ a_{na} \ | \ b_1 \ b_2 \ \dots \ b_{nb}]$$

Cum se poate construi vectorul variabilelor instrumentale în cazul modelelor ARX?

Pentru a realiza necorelarea cu perturbațiile, se încearcă utilizarea doar a intrării (nu și a ieșirii).

$$n\theta = na + nb$$

nefiltrat

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} [u[n-1] \ u[n-2] \ \dots \ u[n-na-nb]]^T$$

3 tipuri de vectori ai instrumentelor

parțial filtrat

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} [u_f[n-1] \ u_f[n-2] \ \dots \ u_f[n-na] \ | \ u[n-1] \ u[n-2] \ \dots \ u[n-nb]]^T;$$

Pe poziția componentei AR.

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} [u[n-1] \ u[n-2] \ \dots \ u[n-na] \ | \ u_f[n-1] \ u_f[n-2] \ \dots \ u_f[n-nb]]^T;$$

Pe poziția componentei X.

(total) filtrat

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} [u_f[n-1] \ u_f[n-2] \ \dots \ u_f[n-na-nb]]^T$$

Semnalul filtrat

$$u_f[n] \stackrel{\text{def}}{=} \frac{D(q^{-1})}{C(q^{-1})} u[n]$$

Exemple

$$\begin{cases} C(q^{-1}) = 1 \\ D(q^{-1}) = q^{-nd} \end{cases}$$

$$u_f[n] \stackrel{\text{def}}{=} -\frac{\hat{B}(q^{-1})}{\hat{A}(q^{-1})} u[n+nk]$$

$\forall n \in \mathbb{N}^*$

estimate cu MCMMP

polinoame

4 Metode de identificare și validare

4.6 Metoda Variabilelor Instrumentale

Analiza estimăției oferite de MVI pentru modelele ARX (continuare)

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} [u[n-1] \ u[n-2] \ \cdots \ u[n-na-nb]]^T \quad (\text{nefiltrat})$$

$$\mathbf{R}_N \stackrel{\text{def}}{=} \begin{bmatrix} \underbrace{\left[-\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-i]y[n-j]\right]}_{-r_{y,u}^N[i-j]}_{i,j \in \overline{1,na}} & \underbrace{\left[\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-i]u[n-j]\right]}_{r_u^N[i-j]}_{i \in \overline{1,na}, j \in \overline{1,nb}} \\ \underbrace{\left[-\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-na-i]y[n-j]\right]}_{-r_{y,u}^N[na+i-j]}_{i \in \overline{1,nb}, j \in \overline{1,na}} & \underbrace{\left[\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-na-i]u[n-j]\right]}_{r_u^N[na+i-j]}_{i,j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix} \quad \mathbf{r}_N \stackrel{\text{def}}{=} \begin{bmatrix} \underbrace{\left[\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-i]y[n]\right]}_{r_{y,u}^N[i]}_{i \in \overline{1,na}} \\ \underbrace{\left[\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N u[n-na-j]y[n]\right]}_{r_{y,u}^N[na+j]}_{j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}$$

$$\hat{\boldsymbol{\theta}}_N = \mathbf{R}_N^{-1} \mathbf{r}_N = \begin{bmatrix} \underbrace{\left[-r_{y,u}^N[i-j]\right]}_{i,j \in \overline{1,na}} & \underbrace{\left[r_u^N[i-j]\right]}_{i \in \overline{1,na}, j \in \overline{1,nb}} \\ \underbrace{\left[-r_{y,u}^N[na+i-j]\right]}_{i \in \overline{1,nb}, j \in \overline{1,na}} & \underbrace{\left[r_u^N[na+i-j]\right]}_{i,j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} \underbrace{\left[r_{y,u}^N[i]\right]}_{i \in \overline{1,na}} \\ \underbrace{\left[r_{y,u}^N[na+j]\right]}_{j \in \overline{1,nb}} \end{bmatrix}$$

$$\hat{\lambda}_N^2 = \frac{1}{\gamma_N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \boldsymbol{\varphi}^T[n] \hat{\boldsymbol{\theta}}_N \right)^2 = \frac{1}{\gamma_N} \sum_{n=1}^N \left(y[n] - \boldsymbol{\varphi}^T[n] \mathbf{R}_N^{-1} \mathbf{r}_N \right)^2$$

← Dacă perturbația este un zgomot alb de medie nulă și dispersie necunoscută.

Condițiile generale de consistență

$$\left\{ \begin{array}{l} \det(E\{\zeta[n]\boldsymbol{\varphi}^T[n]\}) \neq 0 \\ E\{\zeta[n]v[n]\} = 0 \end{array} \right. \quad \forall n \in \mathbb{N}^*$$

- Datorită formei vectorului instrumentelor, a doua condiție este automat verificată dacă **intrarea este produsă departe de sursa perturbațiilor**.

☞ Nu este necesar ca zgomotul să fie alb.

4 Metode de identificare și validare

4.6 Metoda Variabilelor Instrumentale

Analiza estimației oferite de MVI pentru modelele ARX (continuare)

Este bine definită estimația oferită de MVI?

Pentru anumite semnale de intrare, **da**.

Teorema 3 (Teorema fundamentală a MVI pentru modelele ARX)

Pentru modelul ARX[na,nb], următoarele 3 ipoteze se consideră verificate:

- modelul este parsimonios: $(A^*, B^*) = 1$
(polinoamele adevărate sunt coprime) ;
- semnalul de stimul u aparține clasei $za(0, \lambda_u^2)$
(adică este un zgomot alb de medie nulă și dispersie cunoscută).
- perturbația v nu este corelată cu semnalul de stimul: $E\{u[n]v[m]\} = 0, \forall n, m \in \mathbb{N}^*$.

Dacă se alege un vector al instrumentelor de tip nefiltrat, atunci estimația oferită de MVI pentru vectorul parametrilor adevărați ai modelului este bine definită și consistentă.

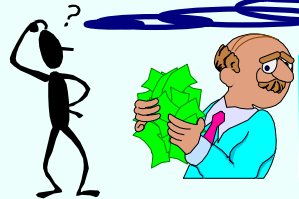
- Acest rezultat arată că modelele de tip **ARX** pot fi identificate cu succes și în cazul când **perturbațiile nu pot fi caracterizate statistic**.
- Condiția de neautocorelare a perturbațiilor se transferă acum **intrării**, care **poate fi controlată**.
- În practică, intrarea de tip **zgomot alb** nu poate fi generată, dar semnalele care o aproximează (**SPAB, SPA**) sunt frecvent utilizate în conjuncție cu **MVI**, **fără a pierde buna definire a estimației aferente**.

4 Metode de identificare și validare

4.6 Metoda Variabilelor Instrumentale

Analiza estimației oferite de MVI pentru modelele ARX (continuare)

Cît de eficientă este estimația oferită de MVI?

Pentru testarea eficienței, este necesară evaluarea matricii de auto-covarianță a erorii de estimare.

Aceasta se realizează în demonstrația rezultatului care urmează.

Teorema 4 (Eficiența estimației oferite de MVI pentru modelele ARX)

Se consideră că modelul ARX[na,nb] verifică următoarele ipoteze:

- modelul este parsimonios: $(A^*, B^*) = 1$ (polinoamele adevărate sunt coprime);
- intrarea u este un semnal de stimul cu ordin de persistență suficient de mare (cel puțin $na+nb$) astfel încît estimațiile oferite de MVI cu vectori ai instrumentelor construiți folosind numai acest semnal să fie corect definite;
- perturbația v aparține clasei $za(0, \lambda^2)$ (adică este un zgomot alb de medie nulă și dispersie necunoscută λ^2), nefiind corelată cu semnalul de stimul:
$$E\{u[n]v[m]\} = 0, \quad \forall n, m \in \mathbb{N}^*.$$
- perturbația v este independentă statistic de semnalul de stimul.

Atunci cea mai eficientă estimație (corect definită) oferită de MVI se obține pentru următorul vector al instrumentelor, parțial filtrat:

$$\zeta[n] \stackrel{\text{def}}{=} \begin{bmatrix} u_f[n-1] & u_f[n-2] & \cdots & u_f[n-na] & | & u[n-1] & u[n-2] & \cdots & u[n-nb] \end{bmatrix}^T,$$

unde:
$$u_f[n] \stackrel{\text{def}}{=} -\frac{B^*(q^{-1})}{A^*(q^{-1})} u[n] \quad \forall n \in \mathbb{N}^*.$$

4 Metode de identificare și validare

4.6 Metoda Variabilelor Instrumentale

Analiza estimației oferite de MVI pentru modelele ARX (continuare)

Teorema 4

O estimație cu eficiență satisfăcătoare se obține folosind un filtru determinat prin MCMMP.

$$u_f[n] \stackrel{\text{def}}{=} -\frac{\hat{B}(q^{-1})}{\hat{A}(q^{-1})} u[n] \quad \forall n \in \mathbb{N}^*$$

☞ Cele două polinoame se pot estima și folosind MVI cu un vector al instrumentelor nefiltrat.

- În cadrul **Teoremei 4**, se revine la ipoteza perturbațiilor de tip **zgomot alb**, de aceea valoarea sa este destul de limitată.
- Cu toate acestea, dacă se verifică ipotezele **Teoremei 4**, se poate arăta că estimațiile oferite de **MCMMP** și **MVI** sunt la fel de eficiente.
- În cazul zgomotelor **colorate**:
  - ⊗ Estimațiile oferite de **MCMMP** sunt mai lent convergente (mai puțin eficiente) decât cele oferite de **MVI**.

☞ Deoarece Estimatorul Markov este neimplementabil.

- ⊗ Estimațiile oferite de **MVI** pot să nu fie consistente către valorile adevărate ale parametrilor.

☞ Deoarece procesul nu poate fi stimulat cu un zgomot alb.

- În aplicațiile unde este necesară identificarea unui model de tip **ARX**:
  - ☺ Atât estimațiile oferite de **MCMMP** cât și cele oferite de **MVI** sunt **implementabile**.
  - ⊗ Asigurarea condițiilor de consistență **nu este ușor de realizat**, deoarece se bazează pe neautocorelarea fie a perturbațiilor, fie a intrărilor.
- În general, **MCMMP** este utilizată **când procesul nu poate fi stimulat cu un SPA(B)**, altfel se recurge la **MVI**.